

μουσικής

ΠΟΛΥΤΟΝΟ ✓

Τεύχος 58 ΜΑΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2013 ΔΟΥΛΕΥΕ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΟΥΡΓΩΝ ΚΩΔ. 7016

αφιέρωμα
στο μέλλον

Σ' αυτό το τεύχος

Ιδιοκτήτης
ΕΝΩΣΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΟΥΡΓΩΝ
Ελληνικό Τμήμα Διεθνούς Οργανισμού
Σύγχρονης Μουσικής (ISCM)
Βασ. Σοφίας & Κόκκαλη,
115 21 Αθήνα
τηλ./fax: 210 7256607

Συντακτική ομάδα Εκδότης

Κωνσταντίνος Α. Λυγνός*

Συντονισμός ύλης

Μαρία-Χριστίνα Κριθάρá*

Τεχνική επεξεργασία

Ελένη Σκάρκου*

Καλλιτεχνική επιμέλεια

Μαρία-Χριστίνα Κριθάρá*

Ελένη Σκάρκου*

Οικονομικά & επικοινωνία

Μαρία-Χριστίνα Κριθάρá*

Δημοσιογραφική έρευνα & διανομή

Κωνσταντίνος Φλεριανός*

Μόνιμοι συνεργάτες

Γεωργία Καλοδίκη*,

Λεωνίδα Κανάρης*,

Άση Κονδυλίδου,

Μαϊκήνας,

Νίκος Ροδίτης,

Θωμάς Ταμβάκος*

Συνεργάτες τεύχους

Αρίων, Ιωσήφ Βαλέτ,

Άγγελος Γαβριήλ, Θεοδωρή Λώπης*,

Μαρία Μελιγκοπούλου,

Δημήτρης Ρήγας,

Luminita Rotaru – Constantinovici,

Αλέξιος Σαββίδης, Paloma O' Shea

Βύρων Φιδετζής

Φωτογραφίες εξωφύλλου

Χάρης Ακριβιάδης

Εξώφυλλο

Ελένη Σκάρκου - Δημήτρης Ρήγας

Φωτογραφικό υλικό:

Χάρης Ακριβιάδης,

Γιάννης Κανέλλοπουλος,

Ελένη Ρούμπεν, Σιμόπουλος

Γλωσσική επιμέλεια

Φανή Κοσώνα*,

Μαρία-Χριστίνα Κριθάρá*,

Γιώργος Χατζημελάκης*

Μετάφραση κειμένων

Αλ Φιλάλι

Συνδρομές - Διαφημίσεις

Χανιώτου 17, 154 52, Ψυχικό

Μ. Χ. Κριθάρá: 210 6713086

Εκτύπωση - Παραγωγή

ΦΩΤΟΛΙΟ & ΤΥΡΙΣΟΝ Α.Ε.

Δημαράκη 20, 11855 Αθήνα

τηλ. 210 3470808, email: fotolio@typicon.gr

(* μέλη της Ε.Ε.Μ.)

Η αναδημοσίευση κειμένων και υλικού επιτρέπεται μόνον κατόπιν αδείας της Συντακτικής Ομάδας ή του Δ.Σ. της Ε.Ε.Μ. Τα άρθρα του περιοδικού δεν εκφράζουν υποχρεωτικά τις απόψεις του Δ.Σ. της Ε.Ε.Μ.. Οι επιλογές του περιοδικού αποτελούν ευθύνη της Συντακτικής Ομάδας. Τα ενυπόγραφα άρθρα εκφράζουν απόψεις των συντακτών μας.

4. +θεσις

6. Ημερολόγιο

7. Εκδηλώσεις ΕΕΜ

8. Εκδηλώσεις εξωτερικού

10. Ειδήσεις - Σχόλια

18. Sir Colin Davis

19. Πολιτιστικό παρατηρητήριο

20. Ισπανικές Ορχήστρες

22. Μουσική Εκπαίδευση

24. Ελληνικό Τραγούδι

26. Σύγχρονη Όπερα

28. Εργαστήρια Νέων Συνθετών

33. Χρονολόγιο

34. Παιδικές Χορωδίες

38. Ιστορία της jazz

40. Polytonon in English

42. Ηλεκτροακουστική Μουσική

45. Σεμινάρια - Διαγωνισμοί

47. Επιστολές

48. Ανακοινώσεις

49. Βιβλιοπαρουσίαση

52. Τεχνογραφήματα

54. Οπτικές ακροάσεις

55. Διανομές

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΜΟΥΣΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ
Αναδημοσίευση με
επιφύλαξη της
Επιτροπής
Πνευματικής
Κληρονομιάς
(2000 ή Χ-2000 ή Χ)

Αφιέρωμα στο Μέλλον

Το 58ο σημείωμα της Συντακτικής Ομάδας, όπως και το εξώφυλλο του περιοδικού μας, το αφιερώνουμε ... στο μέλλον. Δεν κουραστήκαμε πολύ για να βρούμε το θέμα μας παρά τους δύσκολους καιρούς που διανύουμε. Το μόνο που χρειάστηκε, ήταν να μετατοπίσουμε λίγο την οπτική μας γωνία και τότε, σχεδόν αμέσως, μας αποκαλύφθηκε.

Μέσα λοιπόν σε αυτό το απεριγράπτα βαρύ και πολλές φορές σχεδόν τρομολάγνο περιβάλλον, κάποιες μικρές ομάδες πληθυσμού, χαράζουν βήμα - βήμα τη δική τους ελπιδοφόρα πορεία. Αναφερόμαστε σε όλες τις παιδικές - νεανικές ορχήστρες και χορωδίες και στους ανθρώπους που τις διδάσκουν και τις εμπνέουν.

Είχαμε αφιερώσει το πρώτο τεύχος του 2012 στην Camerata Junior και είχαμε ευχηθεί να μη διαψευστούμε ως προς τον ενθουσιασμό που είχαμε εκφράσει. Μετά από ενάμισυ χρόνο, όχι μόνο δεν διαψευστήκαμε, αλλά με μεγάλη χαρά δηλώνουμε ότι η πρόοδος που επιτελέστηκε όλο αυτό το διάστημα είναι εντυπωσιακή. Όσοι από εσάς είχατε την τύχη να ακούσετε τα παιδιά στο Μέγαρο την Κυριακή 14 Απριλίου, πιστεύουμε ότι θα συμφωνήσετε μαζί μας.

Και δεν είναι οι μόνοι: υπάρχουν ακόμα η Παιδική Χορωδία της Λυρικής και η Ορχήστρα του Ωδείου της Καλαμάτας. Στη Θεσσαλονίκη έχουμε την Παιδική Χορωδία των Φίλων της Μουσικής, την Ορχήστρα Εφήβων του Κρατικού Ωδείου και τη Νεανική Χορωδία του Μουσικού Κολεγίου. Στη Βέροια υπάρχει η Παιδική - Νεανική Χορωδία του Ωδείου. Εδώ και καιρό ακούμε την Αθηναϊκή Συμφωνική Ορχήστρα Νέων (ΑΣΟΝ) που ιδρύθηκε το 1997. Τέλος, μάθαμε ότι πρόσφατα δημιουργήθηκε Ορχήστρα Εγχόρδων και στο Κολέγιο Αθηνών.

Αυτά είναι μόνο μερικά από τα πολλά καλά, που σιγά - σιγά μας περικυκλώνουν. Όλα αυτά τα παιδιά δουλεύουν μέσα σε ένα σύνολο για να πετύχουν κάτι που είναι πάνω και πέρα από αυτά. Έτσι, ακόμα και αν δεν ασχοληθούν επαγγελματικά με τη μουσική, ως ενήλικες θα έχουν κατακτήσει προσόντα, πνευματικές αλλά και συναισθηματικές δεξιότητες, που οι περισσότεροι από εμάς δε μπορούμε καν να φανταστούμε.

Το έχουμε ξαναπεί και δε θα κουραζόμαστε να το επαναλαμβάνουμε:

Ο κόσμος, δεν αλλάζει με εξαγγελίες, κραυγές και ευχολόγια, αλλά με όνειρα που μετουσιώνονται σε πράξεις.

Και εμείς παρατηρώντας όλα αυτά λέμε μεταξύ μας:

Μήπως τελικά δεν είναι τόσο δύσκολο να φτιάξει κανείς και εδώ ένα άλλο El Sistema;

Η Συντακτική Ομάδα

Ένωση Ελλήνων Μουσουργών: e – κλογές

Στη Γενική Συνέλευση της Κυριακής της 10ης Μαρτίου 2013, στο Ωδείο Νικόλαος Μάντζαρης, η Ένωση Ελλήνων Μουσουργών έκανε ένα σημαντικό βήμα αναβάθμισης της λειτουργίας της. Για πρώτη φορά τα πολλά μέλη που δεν μπορούν να παρευρεθούν, καθώς ζουν στο εξωτερικό ή εκτός Αθηνών, είχαν τη δυνατότητα να συμμετάσχουν ηλεκτρονικά στην ψηφοφορία για την ανάδειξη του νέου Διοικητικού Συμβουλίου.

Τη διαδικασία (υλοποίηση απόφασης προηγούμενης Γενικής Συνέλευσης), ξεκίνησε ο Ιωσήφ Παπαδάτος ενώ καθοριστική υπήρξε η συμβολή της

Ελένης Σκάρκου, τόσο στην διαδικασία εγκαθίδρυσης της ηλεκτρονικής πλατφόρμας, στον απαραίτητο έλεγχο και τις δοκιμές, καθώς και στην ομαλή διεκπεραίωση της ψηφοφορίας. Ως «ΠΟΛΥΤΟΝΟΝ» αλλά και εκ μέρους ολόκληρης της ΕΕΜ, ευχαριστούμε θερμά τους πανεπιστημιακούς Θωμά Ζαχαρία, Άγγελο Κιαγιά, Χαράλαμφο Κουταλάκη, Μέμα Ρουσοπούλου και Νίκο Χονδρό για την πολύτιμη βοήθειά τους, στα τεχνικά αλλά και στα νομικά ζητήματα που έπρεπε να λυθούν. Χωρίς τις γνώσεις και την πείρα τους το όλο σχέδιο θα είχε παραμείνει στα χαρτιά.

Μία ακόμα καινοτομία ήταν ότι υπήρχε δυνατότητα ακουστικής παρακολούθησής της Γενικής Συνέλευσης μέσω Skype. Το σύστημα που έστησε και χειρίστηκε ο Λεόντιος Χατζηλεοντιάδης, λειτούργησε χωρίς προβλήματα. Το επόμενο βήμα θα είναι όσοι παρακολουθούν να έχουν και οπτική επαφή, κάτι που αυτή τη φορά ήταν δύσκολο λόγω έλλειψης επαρκούς διαδικτυακής υποδομής. Ελπίζουμε όμως ότι στο μέλλον και αυτό θα γίνει, ίσως μάλιστα συντομότερα απ' ό,τι φανταζόμαστε. Άλλωστε, η τεχνολογία καλπάζει...

Το καινούργιο Δ. Σ. της ΕΕΜ

Θόδωρος Αντωνίου: Πρόεδρος, Ιωσήφ Παπαδάτος: Α' Αντιπρόεδρος, Λεόντιος Χατζηλεοντιάδης: Β' Αντιπρόεδρος & Διεθνείς Σχέσεις, Ιάκωβος Κονιτόπουλος: Γενικός Γραμματέας, Κωνσταντίνος Φλεριανός: Ταμίας, Φανή Κοσώνα: Ειδική Γραμματέας, Μαρία Χριστίνα Κριθαρά: Υπεύθυνη εντύπων και προβολής, Απόστολος Ντάρλας: Εφορος, Στάθης Γυφτάκης: Μέλος.

kyklos ensemble: Ελληνοδοφώρα αρχή

Η ανακοίνωση της ίδρυσης του kyklos ensemble σε συνέντευξη που δόθηκε στο Ωδείο Αθηνών στις 2 Απριλίου, αποτελεί ένα από τα θετικότερα μουσικά νέα του περασμένου διμήνου. Το σχήμα προέκυψε από την ανάγκη των μελών του (όλοι εξέχοντες σολίστ από την Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη), να ερευνήσουν περαιτέρω τα όρια της τέχνης τους, αλλά και να αναλάβουν οι ίδιοι να προωθήσουν ένα κομμάτι της δουλειάς τους.

Συμβολικά, στις δύο πρώτες συναυλίες του σχήματος (10 & 11 Απριλίου στην Αίθουσα Συναυλιών του Ωδείου Αθηνών, με εντυπωσιακή προσέλευση κοινού), το kyklos έπαιξε ένα αρκετά απαιτητικό και μακρύ πρόγραμμα χωρίς μαέστρο. Ακούσαμε μία σειρά από εμβληματικά έργα μίας «εποχής αισιοδοξίας», δείγματα του μοντερνισμού που άνθισε μετά το τέλος του Α' Παγκοσμίου Πολέμου: Roussel, Varese,

Stravinsky, Prokofiev, Tournier, Shostakovich και Hindemith. Η ακρόαση επιβεβαίωσε αυτό που περιμέναμε: το kyklos έχει πολλές δυνατότητες να μας χαρίσει καλή μουσική. Ας ελπίσουμε ότι και οι ίδιοι θα αντέξουν...

Πίσω από τη δημιουργία του σχήματος βρίσκεται η φιλοσοφία της ανταποδοτικότητας και της αυτενέργειας. Όπως είπε στη συνέντευξη τύπου ο γενικός διευθυντής του συνόλου Δημήτρης Δεσύλλας:

«Θα προσπαθήσουμε με τις δυνάμεις μας χωρίς να περιμένουμε την κρατική ενίσχυση. Όσο για τους ιδιώτες χορηγούς, αυτούς μπορούμε να τους πλησιάσουμε μόνον όταν έχουμε πρώτα δείξει τη δουλειά μας.»

Όχι τις ορχήστρες παρακαλώ!

Ένα επίκαιρο κείμενο από την χειμαζόμενη Ισπανία

Η κρίση μας υποχρέωσε να λάβουμε δύσκολες αποφάσεις: πρέπει αναπόφευκτα να αποφασίσουμε ποιες δαπάνες είναι απολύτως απαραίτητες και ποιες όχι. Με το ψαλίδι ανά χείρας πρέπει να στοχεύσουμε κατάλληλα αφού άστοχες περικοπές μπορεί να έχουν σοβαρές συνέπειες. Η πράξη των περικοπών προϋποθέτει λεπτεπίλεπτους χειρισμούς, ψύχραιμη ανάλυση και όραμα για το μέλλον.

Το σημαντικό είναι να προστατεύσουμε με κάθε κόστος τα ζωτικά σημεία της χώρας, τις λειτουργίες εκείνες που την κρατούν ζωντανή και σε καλή κατάσταση μέχρι να μπούμε σε μια καλύτερη περίοδο, κάτι που αργά ή γρήγορα θα γίνει. Κατά την γνώμη μου, μία από τις μείζονες αυτές δράσεις είναι η προστασία του πολιτισμού και πιο συγκεκριμένα, της Μουσικής.

Είναι στην μουσική και σε άλλες πολιτισμικές εκφράσεις που βρίσκεται το πνεύμα του Έθνους, καθώς εκεί αντιπροσωπεύεται διαυγέστερα η θέλησή μας να ζήσουμε μαζί, μοιραζόμενοι τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις μιας οργανωμένης κοινωνίας. Πιστεύω πως δεν θα πρέπει να παρέμβουμε στον Πολιτισμό, εκτός κι αν είναι απολύτως επιβεβλημένο.

Δεν υποστηρίζω πως δεν θα πρέπει να υπάρξουν περικοπές και πως οι δαπάνες δεν πρέπει να εκλογικευτούν. Σε περιόδους κρίσης όλοι πρέπει να συνεισφέρουν, συμπεριλαμβανομένων των μουσικών και των εν γένει προβεβλημένων προσώπων του πολιτισμού. Ωστόσο, θα ήταν σοβαρό σφάλμα να καταργηθούν παραστάσεις ορχηστρών, θεάτρων ή φεστιβάλ, αφού τα απαιτούμενα χρήματα για την μελλοντική τους αναδόμηση θα ήταν τεράστια

σε σύγκριση με αυτά που θα εξοικονομηθούν από την κατάργησή τους σήμερα.

Παλαιότεροι απόφοιτοι του «Σχολείου της Βασίλισσας Σοφίας» οι οποίοι εργάζονται στις καλύτερες ορχήστρες της Ισπανίας και της Ευρώπης, μου επέστησαν την προσοχή στο άτυχο μέλλον της Ορχήστρας της Εξτρεμαδούρας. Μετρώντας μόνο δέκα χρόνια ζωής, η συγκεκριμένη ορχήστρα, μία από τις νεώτερες που έχουμε στην Ισπανία, έχει ήδη εδραιωθεί και επηρεάσει την πολιτισμική ζωή της Εξτρεμαδούρας εν γένει. Η επιβίωση της είναι μείζονος σημασίας όχι μόνο για την Εξτρεμαδούρα, αλλά για όλη την Ισπανία.

Κατά τις δύο τελευταίες δεκαετίες, η Ορχήστρα της Εξτρεμαδούρας έχει ενσαρκώσει με την καλλιτεχνική της πρόοδο την ελπίδα της χώρας, την αξιοπρέπεία της ως σύγχρονο έθνος, ελεύθερο από συμπλέγματα του παρελθόντος.

Μία μουσική «έκρηξη» σε κίνδυνο

Σε τομείς όπως η μουσική, μπορεί κάποιος να ιχνηλατήσει την συλλογική μας υλική και, πάνω από όλα, πνευματική πρόοδο. Μέσα σε τριάντα χρόνια από τρεις ή τέσσερις συμφωνικές ορχήστρες που είχαμε, τώρα έχουμε περίπου τριάντα. Από την περίοδο της διοργάνωσης συναυλιών σε όποιο μέρος υπήρχε εύκαιρο, τώρα παίζουμε σε μια πλειάδα αιθουσών. Από το να θεωρείται το πιάνο σαν ένα όργανο εξάσκησης νεαρών κυριών (έχω προσωπική εμπειρία από αυτό!), πλέον αποτελεί βασικό συστατικό της εκπαίδευσης. Στις μέρες μας, χιλιάδες Ισπανοί γονείς έχουν πείσει τα παιδιά τους να κάνουν μαθήματα βιολιού, φλάουτου

Byron Fidezhis Τί είναι το ελληνικό τραγούδι;

Στις φετινές - ένατες κατά σειρά - Ελληνικές Μουσικές Γιορτές το ελληνικό τραγούδι ήταν το κεντρικό θέμα, και τρεις από τις δώδεκα συνολικά συναυλίες είχαν πρόγραμμα αποκλειστικά με τραγούδια. Αρκετές και από τις υπόλοιπες είχαν στο πρόγραμμά τους τραγούδια για φωνή και ορχήστρα ιστορικών αλλά και νεώτερων συνθετών.

Επίσης, το καθιερωμένο παράλληλο συνέδριο έχει ως θέμα «την ιστορία και την τέχνη του ελληνικού τραγουδιού και την εν γένει κοινωνική του λειτουργία.»

Στις παρουσιάσεις και τις συζητήσεις που θα γίνουν στη Βιβλιοθήκη «Λίλιαν Βουδούρη» (Τετάρτη 22 Μαΐου 10.00 - 19.00 & Πέμπτη 23 Μαΐου 10.00 - 16.00), συμμετέχουν 23 εισηγητές: ειδικοί ερευνητές, μουσικοί, συνθέτες με δράση στο συγκεκριμένο χώρο, θεωρητικοί και μουσικολόγοι.

Κ. Λ. Θέλω να κουβεντιάσουμε γύρω από τις σκέψεις που οδήγησαν στην τόσο μεγάλη ενασχόληση με το τραγούδι φέτος. Επίσης, να μιλήσουμε για το συνέδριο που το έχει ως θέμα.

Β. Φ. Όπως ξέρεις, κάθε χρόνο προσπαθούσαμε εκτός από το πρακτικό, που είναι οι συναυλίες, να υπάρχει και ένα κομμάτι θεωρητικό. Ο λόγος είναι ότι υπάρχει μία ιδιομορφία σε

αυτόν τον τόπο: τα 'χουμε λίγο μπλεγμένα και τα θέματα της μουσικής είναι πολύ συχνά πεδίο ανταγωνισμών, συγκρούσεων και ομαδοποιήσεων. Μία κατά το δυνατόν νηφάλια συζήτηση, πιστεύω ότι βοηθάει και εμάς τους ίδιους να καταλάβουμε περί τίνος πρόκειται.

Κ. Λ. Διακόπτω για να πω ότι το θέμα δεν είναι οι συγκρούσεις. Αυτές πάντα θα υπάρχουν όταν αφορούν σε αισθητικά ρεύματα. Όμως πρέπει να ξέρουμε το γιατί.

Β. Φ. Το θέμα μας είναι ακριβώς αυτό. Κατ' αρχάς έχουμε άγνοια ακόμα και της πρόσφατης ιστορίας μας. Το τραγούδι, ειδικά στη δική μας τη γενιά (δηλαδή μεταπολιτευτικά κυρίως), δέσποσε ως μία πολιτιστική πραγματικότητα για αρκετές δεκαετίες και με το εύρος που πήρε επικάλυψε - αν θέλεις - την έννοια «μουσική».

Το βλέπεις αυτό διατυπωμένο σε απόψεις διανοουμένων: πώς στη σκέψη τους αποτυπώνουν αυτή την επικάλυψη της έννοιας «μουσική» από την έννοια «τραγούδι». Αυτό είναι ένα φαινόμενο και μία πραγματικότητα την οποία πιστεύω ότι θα πρέπει να τη συζητήσουμε, σε μία στιγμή μάλιστα που πολλά πράγματα αναθεωρούνται και ίσως είναι η εποχή για μία νέα αφετηρία.

Πιστεύω λοιπόν ότι είναι χρήσιμο

να γίνει μία κατάθεση απόψεων από ένα όσο γίνεται πιο ευρύ κύκλο ανθρώπων. Το συζητήσαμε με τη διεύθυνση και τους ανθρώπους της Βιβλιοθήκης «Λίλιαν Βουδούρη» - όπου γίνεται η διημερίδα - και καταλήξαμε στον τίτλο και τη θεματολογία.

Θελήσαμε να αντιμετωπιστεί το θέμα στη ολότητά του: αρχίζοντας από το δημοτικό τραγούδι και περνώντας σε συνθέτες που έδρασαν στο χώρο του έντεχνου τραγουδιού τα τελευταία 200 χρόνια. Σχηματικά, από τον Μάντζαρο και μετά.

Κ. Λ. Βέβαια τον όρο «έντεχνο» τον έχουν πλέον κλέψει... Όμως υπάρχει και το αστικό τραγούδι, αυτό πριν το ρεμπέτικο και το λαϊκό.

Β. Φ. Για να μην τα μπερδεύουμε: Υπάρχει ένα τραγούδι που οι Γερμανοί το λένε lied, κάποιοι άλλοι «ρομάντζα», ή οι Γάλλοι melodie. Στο πλαίσιο αυτό υπάρχουν ομιλίες για τα τραγούδια του Ξύνδα, του Αξιώτη, του Αλβάνου, του Κυδωνιάτη και ενός συνθέτη που έγραψε τραγούδια που πηγαίνουν και προς το γερμανικό - ας πούμε - lied αλλά και προς το ελαφρό: του Γιάννη Κωνσταντινίδη ή Κώστα Γιαννίδη.

Κάτι ακόμα που πιστεύω πως δεν έχει μελετηθεί, είναι το παιδαγωγικό τραγούδι. Έχουμε και εδώ μία σημαντική παραγωγή που βαστάει πάνω από 100 χρόνια.

Εργαστήρια νέων συνθετών

στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών
15ος κύκλος

Μία συζήτηση με τον Χρήστο Σαμαρά και τους φετινούς συμμετέχοντες:
Θοδωρή Γκουγκουσουδή, Ναταλία Μαυράκη, Κάλλη Παπαρηγορίου,
Αντώνη Ρουβέλα, Μιχάλη Ανδριτσόπουλο και Δανάη Μπλέτσα.

Κ. Λ. Θα ήθελα να κάνουμε μία γενική συζήτηση για τα έργα σας, για την εμπειρία και ότι άλλο προκύψει στην πορεία. Να αρχίσω από εσένα Χρήστο που αυτή τη φορά ήσουν ο μέντορας, αυτός που συζητούσε με τα παιδιά για τα έργα.

Χ. Σ. Ναι, είμαι ο μέντοράς αυτού του εργαστηρίου, κάτι που ανέλαβα με πολλή χαρά όταν μου πρότεινε τη σχέση αυτή ο Θόδωρος Αντωνίου. Νομίζω ότι κύλησε αρκετά ομαλά και είχα αγαστή σχέση με όλους, με μερικούς μάλιστα πιο στενή. Μιλήσαμε δηλαδή πιο ουσιαστικά για τη δομή και την οργάνωση των έργων. Πιστεύω ότι η δουλειά των παιδιών είναι αξιόλογη και σε τεχνικό αλλά και σε αισθητικό επίπεδο.

Ενδιαφέρον είναι επίσης ότι ο καθένας τους έχει μία αισθητική αυτονομία. Τουλάχιστον αυτό είναι ελπιδοφόρο, γιατί δεν έχουμε ανθρώπους οι οποίοι, όπως παλαιότερα (είναι γνωστό σε εμάς), υιοθετούσαν ένα στυλ γραφής λίγο - πολύ πανομοιότυπο με του άλλου, και έτσι καταλήγαμε να ακούμε οκτώ έργα υφολογικά όμοια, ή παλαιότερα πριν 10 χρόνια, και 18 τέτοια όταν το εργαστήρι ήταν τριήμερο..

Κ. Λ. Τότε τα Εργαστήρια ήταν και διαγωνισμός.

Χ. Σ. Το σήμερα δίνει ένα διαφορετικό τόνο από μόνο του, εξυπηρετώντας τις γενικότερες ιδεολογικές καταστάσεις που υπάρχουν αυτή τη στιγμή διάσπαρτες ανά την υφήλιο. Δεν υπάρχει μία ενιαία αισθητική γραμμή, κάτι που θεωρώ υγιές και θετικό.

Τα έργα είναι εξαιρετικά ενδιαφέροντα, πρωτότυπα, με όλες τις ιδιαιτερότητες τους, ακόμα - αν θέλετε - και τις αδυναμίες τους. Ένα έργο τέχνης οφείλει από τη φύση του να έχει και κάποιες αδυναμίες, γιατί όσο και αν πιστεύει κανείς ότι έχει λύσει και γνωρίζει όλα τα ζητήματα, πάντα μένει κάτι απ' έξω. Το αντίθετο μάλλον θα προξενούσε πολλά ερωτηματικά.

Κ. Λ. Όπως πάντα οι συμμετέχοντες προτείνονται από συναδέλφους που έχουν προχωρημένους μαθητές σύνθεσης. Από τότε αρχίζει η συνεργασία σας;

Χ. Σ. Περίπου το Νοέμβριο του '12. Τότε εγώ επικοινωνήσα με όλους και

τους είπα όταν το έργο φτάσει σε ένα ικανοποιητικό σημείο να επικοινωνήσουμε.

Κ. Λ. Υποθέτω ότι ο καθένας έγραψε πολύ διαφορετικά.

Χ. Σ. Θα τα ακούσουμε και το βράδυ. Οι συνθετικές τάσεις του καθενός είναι εκ διαμέτρου αντίθετες.

Κ. Λ. Έχω την εντύπωση ότι επειδή πλέον δεν υπάρχει στη μέση ο διαγωνισμός, δημιουργείται μία πιο χαλαρή ατμόσφαιρα. Δεν γράφονται «έργα για διαγωνισμό» με όλα τα αρνητικά που αυτό συνεπάγεται.

Χ. Σ. Υπάρχει πολύ μεγαλύτερη αισθητική χαλάρωση. Μιλάμε για μία τελείως διαφορετική γενιά. Το έχω παρατηρήσει και στο πανεπιστήμιο: οι γενιές από το '80 και μετά είναι οι πιο αποενοχοποιημένες. Δεν έχουν τα βαρίδια να υποστηρίξουν μία σχολή, ούτε να είναι οπαδοί ενός ύφους, ούτε να υπηρετήσουν τις ανάγκες του δασκάλου κατά τη γνωστή ρήση «ό,τι πει ο δάσκαλος». Ίσως ο Αντώνης [Ρουβέλας] να έχει μία προσκόλληση...

Κ. Λ. Ο οποίος σπουδάζει στη Αυστρία;

Χ. Σ. Ναι, αλλά ακόμα και εδώ έχει μεγάλη διαδρομή. Νέος είναι, έχει όλο τον καιρό. Μέσα από την ίδια την πράξη θα 'ρθει ο ίδιος κάποια στιγμή να καταλάβει ότι πολύ μεγαλύτερη σημασία έχει να υπηρετήσει τον εαυτό του, από το να υπηρετεί μία σχολή ή μία αισθητική τάση.

Οι συνδέτες και τα έργα

Ναταλία Μαυράκη: Ήθελα πάρα πολύ να πάρω μέρος στα Εργαστήρια. Όλα αυτά τα χρόνια παρακολουθούσα και ονειρευόμουν τί θα γίνει όταν συμμετάσχω. Έγραψα το έργο μου όπως είπε και ο κύριος Σαμαράς: δεν σκέφτηκα κάτι συγκεκριμένο, μόνο το ενόργανο σύνολο. Προσπαθώ πάντα τα έργα μου να είναι άρτια επαγγελματικά, να μην έχουν κάτι που δεν μπορεί να παιχτεί, χωρίς απαραίτητα να είναι εύκολα για να ευχαριστήσω τους μουσικούς. Γράφω αυτό που θέλω, αρκεί να είναι ευκρινές και να μπορεί να παιχτεί. Το κομμάτι μου λέγεται «In extremis». Έχω χρησιμοποιήσει ελεύθερα στοιχεία τονικά και ατονικά.

Είχε ενδιαφέρον ότι, όταν είσαι έτοιμος και διαθέσιμος να βοηθήσεις ένα μουσικό με κάποια δυσκολία, αν είσαι διατεθειμένος να κάνεις ακόμα και αλλαγές, μετά κάνει τα πάντα και τελικά παίζει αυτό που έχεις γράψει. Αυτό για μένα ήταν το πιο πολύτιμο μάθημα.

Κ. Λ. Θα ήθελα, τόσο εσύ, όσο και οι άλλοι να μου πείτε για την πρακτική εμπειρία ως προς αυτό που ακούς. Επειδή εδώ, από τη στιγμή που το έργο τελειώνει μέχρι την ώρα που παίζεται μεσολαβεί λίγος χρόνος, σημαίνει ότι το έχεις ακόμα πολύ ξεκάθαρα στο μυαλό σου. Θυμάσαι τί έγραψες. Πόσο αυτό βοηθάει στο να ελέγξεις τη δουλειά σου; Να δεις ότι πιθανά κάτι αλλιώς το σκέφτηκες και τελικά αλλιώς είναι;

Ναταλία: Δεν έχω μετανιώσει για κάτι από αυτά που έκανα. Είδα κάποιες περιοχές που ίσως θα μπορούσαν τα όργανα να είναι αλλού, αλλά καθώς και το έργο λέγεται «In extremis», νοιώθω ότι - εντάξει - πήγε καλά.

Μιχάλης Ανδριτσόπουλος: Εγώ σκέφτηκα κάπως διαφορετικά. Ήξερα ότι θα έχουμε πολύ καλούς εκτελεστές, οπότε αισθάνθηκα απελευθερωμένος για να δοκιμάσω πράγματα, αν και δεν δοκίμασα πάρα πολλά. Αντίθετα έκανα κάποια που έχω ήδη δοκιμάσει ξέροντας ότι θα τα ακούσω καλά.

Έγραψα σε μία μικτή γλώσσα, πράγματα που ξέρω, προσπαθώντας να τα συνδυάσω. Πίσω απ' αυτά έβαλα μία ιστορία: τον γνωστό μύθο του Έρωτα και της Ψυχής. Το έργο είναι σαν ένα κινηματογραφικό soundtrack. Το κλαρινέτο είναι ο Έρωτας, το φλάουτο η Ψυχή και στα έγχορδα εξελίσσεται η πλοκή.

Κ. Λ. Αυτά τα δοκιμασμένα πράγματα τα πήγαν καλύτερα;

Μιχάλης: Βεβαίως. Επίσης, επειδή ήξερα ότι θα δουλέψουν, είδα ότι και οι μουσικοί είχαν καλή διάθεση, κάτι που μου άρεσε. Όταν έρχεσαι σε κόντρα με τους μουσικούς, ποτέ δεν βγαίνει σε καλό.

Δανάη Μπλέτσα: Έγραψα το έργο μου στους τρεις - τέσσερις τελευταίους μήνες, ειδικά για εδώ. Θεωρώ ότι το να γράψεις για το εργαστήρι είναι πράγματι ότι πιο απελευθερωτικό και

Η Ελληνική Σχολική Χορωδία

1ο Μέρος

Τι είναι η σχολική χορωδία; Αποτελεί θεσμοθετημένη σχολική δραστηριότητα, ή μέρος του γενικότερου μαθήματος της σχολικής μουσικής εκπαίδευσης;

Θεωρώ ότι πρόκειται για ένα θεσμό που κατακτά με σταθερά βήματα τη θέση που του αξίζει στη σύγχρονη σχολική κοινότητα.

Θα εξετάσω εδώ τη δομή, τη δράση, το μουσικό προφίλ και τα θέματα που απασχολούν τη σύγχρονη σχολική χορωδία της Δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, βασιζόμενη στα στοιχεία της έρευνας που πραγματοποίησα στο πλαίσιο της εκπόνησης της διδακτορικής μου διατριβής σε 268 σχολεία δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης το 2009, και της επικαιροποίησής της, το 2012.

Από το 2001, κατόπιν της σχετικής Εγκυκλίου του ΥΠΕΠΘ (αρ. Γ2/7026/19/12/2001), η σχολική χορωδία αποτελεί θεσμοθετημένη δίωρη εξωσχολική μουσική δραστηριότητα, η οποία διδάσκεται από τον καθηγητή της μουσικής μετά το πέρας του ωρολογίου σχολικού προγράμματος, με αντίστοιχη οικονομική αποζημίωση. Η θεσμοθέτηση αυτή έδωσε το έναυσμα σε ένα σημαντικό αριθμό καθηγητών της δευτεροβάθμιας δημόσιας εκπαίδευσης να οργανώσουν τη σχολική τους χορωδία σε συστηματική βάση, με αποτέλεσμα μέσα στο σύντομο αυτό χρονικό διάστημα, η σχολική χορωδία να μετατραπεί από ένα after school activity «πολυτελείας» κάποιων ιδιωτικών σχολείων, σε ένα μάθημα ελεύθερης πρόσβασης σε χιλιάδες μαθητές και μαθήτριες σχολείων κάθε περιοχής της Ελλάδας. Το 61,5% των Γυμνασίων της χώρας που διαθέτει καθηγητή μουσικής, έχει χορωδία, η οποία λειτουργεί είτε σε τακτική ετήσια βάση, είτε σε τροχιά γύρω από τις σχολικές γιορτές, όπου η χορωδία έχει έναν πιο έντεχνο

ρόλο πέρα από την εκτέλεση του Εθνικού Ύμνου ή των σχετικών θρησκευτικών ύμνων.

ΠΙΝΑΚΑΣ 1 Ύπαρξη χορωδίας ανά είδος σχολείου

	Δημόσιο		Ιδιωτικό		Μουσικό		Σύνολο	
	N	%	N	%	N	%	N	%
Σχολείο χωρίς καθηγητή μουσικής	66	20,0	0	0,0	0	0,0	66	15,0
Σχολείο με καθηγητή μουσικής χωρίς χορωδία	75	23,0	26	35,5	1	3,0	102	23,5
Σχολείο με καθηγητή μουσικής και χορωδία	189	57,0	47	64,5	32	97,0	268	61,5
Σύνολο	330	100,0	73	100,0	33	100,0	436	100,0

Ποια είναι η δομή της σύγχρονης ελληνικής σχολικής χορωδίας;

Παραδοσιακά οι σχολικές χορωδίες λειτουργούσαν κυρίως σε ιδιωτικά σχολεία και οργανώνονταν κατά παραγγελία του διευθυντή του σχολείου, αποτελώντας κυρίως ένα είδος προβολής του σχολείου με συναυλίες εντός και εκτός της σχολικής κοινότητας. Αρκετές χορωδίες ήταν ιδιαίτερα οργανωμένες με πολυφωνική δομή SSA (Σοπράνο 1, Σοπράνο 2 και Άλτο) ή και κανονικές τετράφωνες SATB, εφόσον είχαν (και έχουν) τη δυνατότητα να συνδυάζουν φωνές μαθητών γυμνασίου και λυκείου, κάτι που δεν είναι εφικτό στη συντριπτική πλειοψηφία των δημοσίων γυμνασίων, διότι λειτουργούν με διαφορετικά ωράρια και διδακτικό προσωπικό.

Ωστόσο, τα τελευταία είκοσι χρόνια συντελείται μια εντυπωσιακή αύξηση των σχολικών χορωδιών στη δημόσια εκπαίδευση. Το 57% διαθέτει οργανωμένη χορωδία που πραγματοποιεί πρόβες ανά τακτά διαστήματα και το

polytonon

Owner

GREEK COMPOSERS' UNION
Greek Section of the International Society for Contemporary Music (ISCM)
Vassilisis Sofias & Kokkali,
115 21 Athens
tel/fax: 210 7256607

Editorial Board**Publisher**

Constantine A. Lignos*

Editor in chief

Maria – Christina Krithara*

Technical support

Helen Skarkou*

Layout

Maria – Christina Krithara*

& Helen Skarkou*

Subscriptions & contact

Maria – Christina Krithara*

Research & Distribution

Constantine Flerianos*

Regular contributors

Georgia Kalodiki*,

Leonidas Kanaris*,

Assi Kondilidou,

Mecaenas,

Nicholas Roditis,

Thomas Tamvakos*

Contributors in this issue

Arion, Aggelos Gavriil,

Byron Fidetzis, Theodore Lotis,

Maria Meligopoulos, Dimitri Rigas,

Luminita Rotaru – Constantinovici, A. K.

Savvides, Paloma O' Shea,

Iossif Valette

Front page photographs:

Harris Akriviadis

Front page:

Helen Skarkou - Dimitris Rigas

Photographic material:

Harris Akriviadis,

John Kanellopoulos,

Helen Rouben, Simopoulos

Proof reading

Fani Kossona*,

Maria - Christina Krithara*,

George Hadjimichlakis *

Translations

Al Filali

Subscriptions & Advertisements:

17 Chaniotou Str, 154 52, Psychiko

M. Chr. Krithara: 210 6713086

Printing & Production

FOTOLIO & TYPICON S. A.

20 Dimaraki Str, 11855 Athens

Tel. + +210 3470808, email:

fotolio@typicon.gr

(* members of the Greek Composers Union)

In this issue**4. Editorial (+thesis)****6. Diary****7. Concerts of the**

Greek Composers Union

8. Concerts & events abroad**10. News and Comments****18. Sir Colin Davis****19. Cultural Watch****10. Spanish Orchestras****22. Music Education****24. Greek Song****26. Contemporary Opera****28. Young Composers' Workshop****33. Global Music Timeline****34. High School' Choirs****38. History of Jazz****40. Polytonon in English****42. Electroacoustic Music****45. Seminars and Competitions****47. Letters****48. Announcements****49. Book Presentations****52. Technograms****54. Disc Presentations****55. Distribution Points****The aristocrat of the baton**

Sir Colin Davis (25.9.1927-14.4.2013)

Obituary by A. K. Savvides (p. 18)

The international music scene suffered a great loss with the demise, after a brief illness, of the British conductor Sir Collin Davis, aged 85. The article presents the highlights of his career in Britain and all over the world, which lasted almost 60 years: the important orchestras he conducted and the positions he held.

Not the Orchestras Please!

By Paloma O' Shea (p. 20)

A plea by a well known Spanish musical and cultural personality to spare the orchestras, especially newly founded ones from the horizontal cuts of the Spanish State Budget.

Classification of Conservatory Education and Municipal Conservatories' teaching staff (p. 22)

Open letter addressed to all concerned parties: Ministry of Education, other ministries, political parties and state run musical agencies, containing a list of issues in need of urgent solution. Of utmost importance is the fact that formal skills of the teaching staff are not properly acknowledged and classified. The letter concludes demanding:

1) The final legislative solution of the issue for the professional classification of the artistic-educational staff. 2) The immediate classification of musical studies by the competent ministries.

What exactly is the Greek song?

A discussion between Constantine Lignos and Byron Fidetzis (p. 24)

The main theme of this year's "Hellenic Music Festivities" cycle was the Greek song. Conductor and organizer Byron Fidetzis explains the reason behind this decision and offers us information about a conference on the subject titled "The Greek Song: historical, social and artistic aspects". The challenge of the conference will be to tackle the problem in its entirety: from the traditional Greek folk song, to composers active in all types of art and popular song, in the last 200 years.

Contemporary Opera

by Constantinos Lignos (p. 26)

In this year's programme of the Greek National Opera's second season cycle "Modern Opera", three one-act 30 minute operas shall be staged: one from the repertoire and two new ones, selected through a competition. The two new works are "Agamemnon" by Apostolos Darlas and "The Darkness of Mistico" by Gregory Emfietzis. The two composers are interviewed.

Young Composer's Workshops - 15th cycle

by Constantine Lignos (p. 28)

The Young Composer's workshop is held in the Athens Concert Hall (Athens Megaron), since 1997. Theodore Antoniou and the Hellenic Contemporary Music Ensemble

perform the works of selected young composers, senior students or recent graduates of composition courses. The article is a discussion with Professor Christos Samaras, responsible for this year's submissions and the participants: Thodoris Gougousoudis, Natalia Mavrikaki, Kali Papagregorios, Antonis Rouvelas, Michalis Andritsopoulos and Danae Bletsas. The young composers talk about their pieces, the relationship with the musicians and the experience of the concert's preparation.

«CHRONOLOGIO»: A GLOBAL MUSIC TIMELINE

A discussion between N. Mavroudis and L. Kanaris (p. 33)

The Global Music Timeline is a vast data base containing 75,000 entries. It is published simultaneously in two editions: the printed (hard cover album, 1140 pages) and the digital application. It covers every existing musical genre around the world and is divided into six parts including genre, musicians and instruments, from antiquity to modern times.

The digital application is available in App Store under the title "Global Music Timeline" and can also be found at: <https://itunes.apple.com/gr/app/global-musictimeline/id599925281?mt=8>

School Choirs in Greece

by Maria Meligopoulos (p. 34)

First part of an article on school choirs. Facts and figures from a research carried out in 2009 and 2012, as part of the author's doctoral dissertation.

From 2001 onwards, choir participation became an institutional extra curricular activity. This motivated a significant number of music teachers in secondary state schools to organize choirs. Thus, in 61,5% of the secondary schools with a music teacher there is now a choir. Out of these, 57% have regular rehearsals and a broad repertoire. These choirs cover mostly the needs of school celebrations, while 31% also present events outside the school community.

The history of Jazz: Comparisons and co-relations

By Aggelos Gavriil (p. 38)

Sequel 21 of this series, attempts to recap the musical progression of Jazz, which progressed in a similar way to European art music but at a significantly faster pace. The evolution from the Church Modes, to the Renaissance and the Baroque, the dawn of the 20th Century with modernism and the investigation of tonality's limits, was a long process. In Jazz this was completed in just six decades. The remaining part of the article is an introduction to the music of Ornette Coleman who, in a way, starts where John Coltrane's contribution ends.

Autonomously thinking software - autonomously thinking machines. Fifth and last part of the series.

by Theodore Lotis (p. 42)

The use of modern digital technology changed the concept of the musical piece and the means of its dissemination. Machines can now manage complex clusters of data, and are equipped with the ability of judgement, but cannot surpass their mechanical limitations.

This view is supported by two examples: an actual and a hypothetical. The actual is the chess game between Kasparov and ultra-computer Deep Blue. The hypothetical is inspired by Nick Collins' article "Trading Faures: Virtual Musicians and Machine Ethics", which focuses on the 'training' of a 'virtual tenor', taught to sing Italian opera by its programmer.

Book presentations – New publications

by Leonidas Kanaris (p. 49)

Group of Authors, GREEK MUSICAL INSTRUMENTS

Published by the Teloglion Foundation of Art & the University of Thessaloniki, 271 pages

An exceptionally well curated edition. Texts by: Maria Alexandros, Andrew Barker, Maria Voutsas, Gabriela Currie, Alexandra Goulakis-Voutiras, Stefan Hagel, Katerina Kolotouros, Egert Pöhlmann, Massimo Raffa, Antonia Roubis, Tilman Seebass, Elis-

abet Sotiroudis. Editor in Chief: Alexandra Goulakis-Voutiras.

Markos Tsetsos MUSIC IN MODERN PHILOSOPHY

Alexandria Publishing House 263 pages

Eight studies investigating milestones in modern philosophical discourse on music: its close relation to emotion, its cognitive - practical potential and social aspects in people's lives, but also issues pertaining to supernatural connotations, ontological definitions and Music's anthropological foundations.

Murat Aydemir, TURKISH MUSIC MAKAM GUIDE

Fagotto books, 215 pages. Includes 2 CD

Classic Ottoman – Turkish music is an important and long tradition which developed in the Palace, the Dervish realms, the Monasteries of the religious sects, the inns of the 19th century and later, on the public radio. Murat Aydemir belongs to the new generation of musicians of this tradition. Following a brief introduction, the author presents sixty Turkish music makams.

Written in a clear and practical manner, it covers a significant void in the Greek literature on this subject.

Joseph Urshalmi, A CONSCIOUS APPROACH TO GUITAR TECHNIQUE, Chanterelle Publishing House, 159 pages

J. Urshalmi is a famous and prominent international guitar virtuoso.

He has invented a guitar teaching method which takes under consideration the different specific characteristics of human anatomy. The fundamental principles are: correct posture, proper holding of the instrument, relaxation, ergonomic movements and suitable breathing.

Manos Athanasiades THE GLOSSARY OF THE JAZZ PIANIST, Philipos Nakas Publishing House 101 pages

The author is a Jazz pianist with many years of teaching experience. The book presents scales and arpeggios used in Jazz improvisation. The final pages contain ways to study these, based on the standard Jazz harmonic progression of: II-V-I.

Georgia Tsiakos – Evgenia Votanopoulos, MUSICAL-KINETIC EXPRESSION, Philipos Nakas Publishing House 68 pages. Includes 1 CD

The first author approaches musical education, as physical training and the second within its musical aspect. This is a guide for class activities based on rhythmic - expressional movement and theatrical games. The exercises are for children aged five to twelve. The book includes a CD with compositions by E. Votanopoulos.

TECHNOGRAMS, The technology column

By Helen Skarkou & Dimitri Rigas, (p. 52)

Adam Loudspeakers

A presentation of the new loudspeaker, Series A5 and A7 of Adam. Detailed explanation of the Accelerating Ribbon Technology principle.

More information on: www.adam-audio.com/en/technology/x-art. Pluses and minuses of the new technology

The closure of the file-sharing websites in the UK: A short article regarding the attempts of big companies, like Sony, EMI, and Universal, to stop broadband suppliers like BskyB, BT and Virgin Media, from providing free download services for music and films. Siri: the shape of things to come: A presentation of the new application by Apple

“Optical Listeners” CD and CD presentations

by Helen Skarkou (p. 54)

Greek productions of modern "mixed" jazz

"No Vacancy" New issue by the "Irida" company in vinyl. Nine original tracks by the Greek jazz trio Momo (George Dousis – piano, Paraskevas Kitsos – bass and Nickos Kassavetis – drums).

"Metora" Second record of the Harris Lambrakis Quartet, a very special group: Haris Lambrakis – ney (a traditional flutelike folk instrument), Dimitris Theocharis – piano Dimitris Tsekouras - bass and Nickos Sidirokastritis – drums. Nine tracks by Lambrakis, Sidirokastritis and Theocharis, with three more musicians playing in two of them: Andrea Romani – flute, Nicholas Skordas – soprano sax and Costas Tatsakis – drums.

NEW
F Series

AVAILABLE

νέα *nearfield monitors* ΗΧΕΙΑ ADAM F series

Καθώς οι πωλήσεις ηχείων της σειράς A της Adam (A3, A5, A7, A8) είχαν μεγαλύτερη επιτυχία στα μοντέλα A5 και A7, η εταιρεία αποφάσισε να ανακοινώσει την κυκλοφορία μίας νέας σειράς: τη σειρά F, με πρωταγωνιστές τα εξαιρετικής ποιότητας ηχεία F5 και F7. Η κίνηση αυτή της Adam δείχνει την «στροφή» της στα πιο δημοφιλή και ανταγωνιστικά μοντέλα της αγοράς τη στιγμή αυτή.

Τα δύο αυτά ηχεία έχουν ίδιο tweeter με αυτό της σειράς A. Πίσω όμως από το κυκλικό waveguide με τις στρογγυλεμένες άκρες υπάρχει το σημείο που κάνει τη διαφορά. Δεν είναι ένα συνηθισμένο tweeter αλλά μία ολοκαίνουρια σχεδιασμένη έκδοση της «επιταχυνόμενης τεχνολογίας φάσματος» γνωστής και ως ART. (Accelerating Ribbon Technology). Αυτή είναι η προσέγγιση της Adam Audio στην τεχνολογία που πρώτα ανέπτυξε ο φυσικός Oskar Heil, ο οποίος διαπίστωσε ότι μια σειρά από πλισέ κορδέλες θα μπορούσε να κάνει μια καλή δουλειά ως ένας μετατροπέας υψηλής συχνότητας. Τον ονόμασε Air Motion Transformer - AMT (μετατροπέα της κίνησης του αέρα) και αντί να χρησιμοποιήσει τη συμβατική λειτουργία των ηχείων, χρησιμοποίησε κάτι σαν «κορδέλα» για τη διοχέτευση του αέρα, ως ένα είδος μηχανικής απομίμησης της λειτουργίας των ανθρώπινων φωνητικών χορδών.

Περισσότερες πληροφορίες και διαγράμματα για την καινοτομία αυτή μπορείτε να βρείτε στο www.adam-audio.com/en/technology/x-art.

Εκτός από τα καινοτόμα κατασκευαστικά tweeter η σειρά F έχει για τα F5 και F7 αντίστοιχα 5" και 7" woofer από μίξη υλικών carbon - paper. Ενδεικτικά, άλλα τεχνικά χαρακτηριστικά του F7 είναι η A/B ενίσχυση, 40W για το tweeter και 60W για το woofer. Ανά ζευγάρι το max peak SPL είναι 113db. Στο πίσω μέρος διαθέτει μία είσοδο RCA και μία combo XLR/TRS, volume knob, ένα high-shelf eq toggle 3 θέσεων και ένα 2-way toggle switch στα 80Hz, για

επιλογή flat ή high pass.

Η απόδοσή τους πραγματικά εκπλήσσει. Ακόμη και χωρίς το subwoofer της σειράς δύσκολα αντιλαμβάνεται κανείς την απώλεια μπάσων συχνοτήτων. Παράλληλα οι υψηλές συχνότητες δεν έχουν καμία ένδειξη τραχύτητας ακόμη και σε κρουστά όργανα όπως το τρίγωνο και τα πιάτα (cymbals). Ευδιάκριτες επίσης είναι και οι συχνότητες σε όλες τις περιοχές, δίνοντας ισορροπία στο ηχητικό αποτέλεσμα. Μια άριστη επιλογή για nearfield monitor ηχεία.

Ήδη με την πρώτη τους κυκλοφορία αρκετά περιοδικά ασχολήθηκαν με την παρουσίαση τους, ενώ το αμερικανικό περιοδικό «Recording» (τεύχος Ιανουαρίου 2013) έκανε εκτενές αφιέρωμα με άριστες κριτικές.

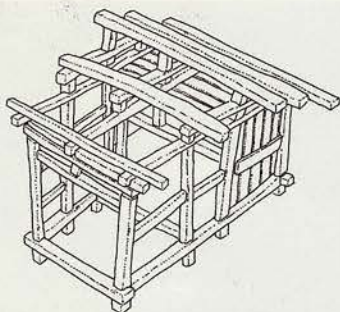

πίσω πλευρά

tweeter

βινύλιο & compact disk

momo trio - no vacancy

"no vacancy"
momo trio

Η γνωστή μας δισκογραφική εταιρία Irida κυκλοφορεί το πρώτο άλμπουμ του Momo trio με τίτλο "No Vacancy". Οι εννέα πρωτότυπες συνθέσεις της συλλογής έχουν τους εξής τίτλους: *Assunta Spina, Border Line, Camper Van, Lesson Seven, Little Song* στη μία πλευρά του δίσκου και *Oriental Dream, Out of Sight, Rain on my Window, Toin Coss* στην άλλη. Όλοι οι νεώτεροι θα αναρωτιέστε γιατί αναφέρουμε πρώτη και δεύτερη πλευρά. Η απάντηση είναι γιατί πρόκειται για δίσκο βινυλίου 33 στροφών, στον οποίο η μουσική γράφεται (ή μάλλον χαράζεται) και στις δύο πλευρές.

Για πολλούς λάτρεις της καλής ακρόασης το βινύλιο αποτελεί το ιδανικό μέσο ηχητικής απόδοσης και η τεχνολογία του είχε φτάσει σε εξαιρετικά ψηλά επίπεδα. Αυτό βρίσκεται πίσω από τη φιλοσοφία της παρούσας παραγωγής, με μία παραχώρηση ωστόσο στην σημερινή πραγματικότητα. Έτσι το βασικό format του δίσκου είναι βινύλιο 12" και όσοι το αποκτήσουν θα έχουν τη δυνατότητα του ευδιάκριτου εύρους συχνοτήτων που παρέχει, παράλληλα όμως με τις ευκολίες της σύγχρονης τεχνολογίας στη δισκογραφία. Στο κάθε αντίτυπο υπάρχουν κωδικοί (username και password) για το "κατέβασμα" μέσω διαδικτύου ψηφιακού format του δίσκου σε mp3.

Το Momo Trio αποτελείται από τους Γιώργο Δούση - πιάνο, Παρασκευά Κίτσο - κοντραμπάσο και Νίκο Κασσαβέτη - drums και στο άλμπουμ παρουσιάζουν πρωτότυπη μουσική τους σε στυλ που έχει στοιχεία σύγχρονης μουσικής αλλά με βαρύτητα προς τη jazz, προσδίδοντας όμως το δικό τους προσωπικό στοιχείο.

Παρότι πολλοί από εμάς γνώριζαν κάποτε το βινύλιο τώρα μάλλον το έχουμε ξεχάσει. Η παρούσα παραγωγή αποτελεί μία πρόκληση τόσο για τους παλαιότερους όσο και τους νεότερους. Η ποιοτική ακρόαση πρέπει να παραμένει το ζητούμενο και η ψηφιοποιημένη μουσική να διατίθεται για την καθημερινή μας ευκολία και ταχύτητα της χρήσης. Ελπίζω με την απόκτησή του να συμφωνήσετε μαζί μου.

Καλή σας ακρόαση!

ΜΕΤΕΟΡΑ
Harris Lambrakis
Quartet

Η δεύτερη δισκογραφική δουλειά του Harris Lambrakis Quartet (δύο χρόνια περίπου μετά τον δίσκο Θέα), περιέχει εννέα συνθέσεις που κινούνται ξανά με απόλυτη άνεση ανάμεσα στην Δύση και την Ανατολή.

Οι συνθέσεις είναι του Χάρη Λαμπράκη, του Νίκου Σιδηροκαστρίτη και του Δημήτρη Θεοχάρη, που μαζί με τον Δημήτρη Τσεκούρα αποτελούν το ιδιαίτερο αυτό κουαρτέτο, το οποίο κατορθώνει να ενώνει με επιτυχία επιρροές από John Coltrane και Bill Evans με τροπική (modal) τζαζ και παραδοσιακές μουσικές της Ανατολικής Μεσογείου.

Στον δίσκο αυτό συμμετέχουν εκτός από τους Χάρη Λαμπράκη (νέυ), Δημήτρη Τσεκούρα (κοντραμπάσο), Δημήτρη Θεοχάρη (πιάνο) και Νίκο Σιδηροκαστρίτη (ντραμς), τρεις ακόμα μουσικοί που παίζουν σε δύο από τα εννέα κομμάτια: ο Andrea Romani (φλάουτο), ο Νικόλας Σκορδός (σοπράνο σαξόφωνο) και ο Κώστας Τατσάκης (ντραμς).

Η ηχογράφηση έγινε στο στούντιο Σιέρρα από τον Γιώργο Καρυώτη και η παραγωγή είναι της Artway - Technotropon. Ο δίσκος κυκλοφορεί από την Artway - Technotropon / Polytropon.

Η μουσική του δίσκου, είναι εξαιρετικά εναρμονισμένη με το μικρό κείμενο του Νίκου Σιδηροκαστρίτη που σημειώνεται στο δίφυλλο συνοδευτικό έντυπο:

Μετέωροι

μνημονεύουμε τον τόπο

εκεί που συναντήθηκε η προσευχή με το μόχθο
η ζωή πάνω και κάτω από τα σύννεφα
για να μη χαθούμε.

Μαρία - Χριστίνα Κριθάρá